

Gent | Alba Pararols | Actualitzat el 26/03/2024 a les 10:04

Axelle Moreau (França)

«Manresa és la ciutat ideal per estudiar perquè hi pots trobar tot el que necessites»

Axelle Moreau treballa com a podòloga a Inmoovs i com a docent a la FUB | Arxiu particular

Em dic Axelle Moreau i tinc 24 anys. Soc del sud de França, més exactament d'un petit poble a prop de Tolosa. Vaig arribar a Manresa el setembre de l'any 2017 per poder estudiar a la Fundació Universitària del Bages (FUB), com tots els estudiants francesos que es poden trobar als carrers de la ciutat. No me n'adono, però ja fa set anys que visc a Manresa! Actualment i des de fa més d'un any treballo com a podòloga al centre Inmoovs i també com a docent a la FUB. Manresa s'ha

convertit en el meu lloc de vida.

Inicialment em vaig quedar aquí perquè vaig trobar una oportunitat laboral en un centre de podologia. Tot i això, sabia que volia tornar algun dia i quedar-me uns anys a Catalunya perquè em vaig enamorar de la cultura, els paisatges i la llengua. Manresa és la ciutat ideal per estudiar, perquè hi pots trobar tot el que necessites. És cert que la ciutat té una gran comunitat d'estudiants i ens és més fàcil, sent francesos, quedar entre nosaltres. A part, personalment també he intentat conèixer gent d'aquí, jugar als clubs esportius de la ciutat... És una cosa que intento transmetre als alumnes que conec,, perquè és molt enriquidor!

El que més m'agrada de Manresa són les fires que es fan al centre de la ciutat, perquè reuneixen gent de totes les edats. El meu lloc preferit és el parc de l'Agulla, perquè pots anar-hi cada dia i sorprendre't amb l'ambient que l'envolta i les vistes a la muntanya de Montserrat. D'altra banda, el que menys m'agrada és la inseguretat que hi ha al carrer de nit. Ara no surto tant com quan anava a les festes d'estudiants, però em sembla que és un tema molt important entre els joves, sobretot per a les noies, i un problema per a tothom.

Entenc el català i el parlo una mica. És un esforç que intento fer cada dia per estar encara més acostumada a l'entorn que m'envolta, tant amb els meus companys com amb els pacients, perquè sé que agraeixen veure algú d'un altre lloc que s'intenta adaptar a la cultura d'aquí.

Tota la meva família és a França. No és una decisió fàcil allunyar-se'n, però diria que amb els anys que fa que soc aquí ja m'hi he acostumat. Fa un temps hauria dit que del meu país trobo a faltar el formatge o el vi, però en definitiva penso que el que encara no he trobat de França són els croissants!